

2. søndag efter trinitatis, Agger og Helligsø kirker (408-475-292/46-238-31)

Et læserindlæg i KD fra i mandags har vakt en vis opmærksomhed – her foreslår direktør Peter Erkmann, at folkekirken ser i øjnene, at Gud ikke eksisterer.

Derfor bør kirken ændre sig til en serviceinstitution - som forkynder de gode værdier som kristendommen trods alt har. For hvis præsterne fastholder troen, smuldrer Folkekirken – påstår han.

Hans bekymring er kort sagt – at et flertal af folket nu ved at Gud ikke findes, men er en menneskeskabt figur.

Det vil derfor gå gruelig galt for Folkekirken, såfremt den bliver ved med at holde på, at Gud findes – og dermed påstå - at Jesus var noget andet end et ganske almindeligt menneske, der døde på et kors – og ikke var en guddommelig person!

Han henviser til at kirken jo i tidernes morgen også tog så gruelig fejl – da den hårdnakket holdt fast ved troen på at Jorden – og ikke solen var centrum i vort planetsystem. Eller sagt i fagsprog: var geocentrisk og ikke heliocentrisk.

Peter Erkmann erindrer om hvor brutalt kirken handlede over for disse kættere – som mente at solen var centrum, og det i et forsøg på at benægte fakta – benægte videnskabens resultater.

Dette er nu ikke helt sandt – for det var videnskabens egne folk der førte an med brænde til bålet og ikke kirken.

Nu havde vi mennesker troet på at Jorden var universets centrum, lige siden Aristoteles omkring år 330 f.Kr. fremlagde sin teori om jorden som universets centrum.

Det er først med astronomen Kopernikus, der i 1513 fremsætter teorien om, at Jorden kredser om solen, at der bliver rykket ved denne antagelse.

Kopernikus holdt en forelæsning i Rom i 1533, hvor pave Clement VII og mange kardinaler var til stede, og de var begejstrede for hans teorier. Han blev derfor efterfølgende af kirken bedt om at beregne påsken mere nøjagtigt – et bogværk som udkom i 1536.

Men Kopernikus teorier vandt ikke genklang i samtidens videnskabelige kredse – de fastholdt, at jorden var centrum. Det var således videnskabens mistro overfor teorien om at solen var centrum og dermed at jorden var i bevægelse i et kredsløb omkring solen, der førte an i modstanden mod det heliocentriske verdensbillede.

Det, at jorden og dermed mennesket skulle suse rundt om solen - kunne man ikke få til at passe med, at alt tungt faldt ned på jorden – jorden måtte være et ubevægeligt centrum.

Også vores egen videnskabsmand Tycho Brahe fastholdt at jorden var centrum. Kirken har altid fulgte meningen på bjerget – det videnskabelige bjerg.

Teologien – læren om Gud - har således altid været underlagt menneskets videnskabelige niveau. Tro mod hvad man mente var korrekt – skeptisk overfor nye teorier.

Og som Dante beskriver det i "Den Guddommelige Komedie" – så er jorden universets centrum og dens indre kerne er selve helvedet, hvilket fuldstændig er i tråd med Aristoteles' gamle verdensbillede.

Det er først da Newton i 1687 fremsætter sine bevægelseslove at alt falder på plads omkring det nye heliocentriske verdensbillede.

Den mest udbredte videnskabelige teori om universets skabelse er jo "Big Bang-teorien". Jævnfør denne teori opstod universet ved en gigantisk eksplosion for ca. 14 milliarder år siden, Ifølge den fremmeste videnskab pt., så var der før Big bang intet "forud". Først ved Big Bang opstod tid og rum.

"Big Bang-teorien" blev i øvrigt fremsat i 1927 af den katolske præst, Lemaître, der tillige var astronom og professor i fysik. I 1960 udnævnte pave Johannes XXIII ham til monsignor. Han blev samtidig udnævnt til formand for det Pavelige Videnskabsakademi.

Peter Erkmann har intet andet belæg for at påstå at Gud ikke findes end – at kirken førhen tog fejl, var i strid med videnskabens resultater. Og at de fleste danskere efterhånden nu har accepteret, at Gud er en menneskeskabt figur, hvilket er noget af en påstand.

Erkmann mener altså – at vi, danskerne, er blevet klogere – og at kirken er dum – når den fastholder, at Gud eksisterer.

På Berlins Hovedbanegård stod der engang i 1930erne skrevet på væggen: "Gud er død", underskrevet af Nietzsche. Næste dag stod der nedenunder: Nietzsche er død. Underskrevet – Gud.

Og sådan er vi jo lige vidt i vores for og imod. Men en død Gud er dog mere end en Gud der aldrig har eksisteret.

Kan man nu overhovedet føre et videnskabeligt bevis for at Gud ikke eksisterer?

Det vil jo kræve at Gud kan måles og vejes. Det er og bliver en tom påstand – at Gud ikke eksisterer, men er en menneskeskabt figur.

For troens verden er hinsides al videnskabelig erkendelse.

Og her i den verden befinder vi os i dagens læsning – i troens verden - sammen med Jesus til bords i farisæerens hus. En af gæsterne udbryder: "Salig er de som holder måltid i Guds Rige" Dette udbrud får Jesus til at fortælle lignelsen om det store gæstebud.

En lignelse, der slutter med ordene: "Ingen af de mænd, som var indbudt, skal smage mit måltid.«

Nu kunne man fristes til at tro – at denne lignelse er møntet på sådan personer som Peter Erkmann eller andre som mener at Gud ikke eksisterer – men det er det nu ikke.

Nej, her er det Gud selv, "Herren" – altså værten – der er problemet. Lignelsen handler nemlig om den gamle pagt kontra den nye pagt ved Kristus.

De først indbudte er Guds eget folk – dem som har svigtet Gud gang på gang trods straf og velsignelse. Lignelsen varsler derfor Guds Rige komme – en ny pagt – et rige for de fattige i ånden – for dem der ikke kan leve foruden Guds nåde, dem der bære tunge byrder.

Et Rige hvor grænsen mellem Guds verden og menneskets verden fra Guds side definitivt er nedbrudt.

Tempelofringerne af slagtedyrt erstattet af nadverens offer.

Og sådan er det store Nadvermåltid - det evige liv - et møde med den korsfæstede Kristus - ham, der sagde, jeg er opstandelsen og livet.

Og "Det evige liv er et liv med Gud både her og hisset. Og det er vel at mærke den Gud, som åbenbare sig i Kristus.

Og spørger vi om: Hvad betyder så det evige liv? Ja – så finder vi svaret i den bøn, som Kristus lærte os at bede:

"Ske din vilje i Himlen således også på jorden" "for dit er Riget, Magten og Æren i al evighed". – altså svaret er: at evigheden – fremtiden – tilhører Gud – og kun Gud - og alt står i hans hånd.

Derfor kan vi i fortrøstning gå hver til sit – og lade jorden suse sin gang omkring solen i troen på Gud – i troen på Guds nærvær i vores liv. Amen